

Kärringen på havsbotten

z. landskapsmålaren Johan Ericson, Göteborg

När jag var en unger dräng så skulle jag ut och fria
Hå hå hå, nå nå nå, så skulle jag ut och fria
Jag fick en gammal kärring istället för en pia
Hå hå hå, nå nå nå, istället för en pia
Aldrig får jag ro om dan, aldrig får jag nattaro
för kärringen

Och första natt vi låg ihop så kysstes vi och klapptes
Och andra natt vi låg ihop så revnos vi som katter

Och tredje natt vi låg ihop så böt och af mig örat;
Det var mig ett förbannat spratt, nu kan jag inte höra

Den fjärde natt vi låg ihop så böt hon af mig näsan
Det var mig ett förbannat spratt, nu kan jag inte fräsa

Så sadlade jag min lilla häst och skulle till prästen rida,
Och kärringen tog sin skabbeta get och red bredvid min sida

Och prästen tog till psalmboken och skulle för kärringen läsa
Och kärringen tog sin krokete käpp och huggde af prästens näsa

Så riggade jag min lilla båt och for mig ut på hafvet
Hå hå hå, nå nå nå, och for mig ut på hafvet
Och kärringen tog sitt baktråg och seglade sig i kvafvet
Hå hå hå, nå nå nå, och seglade sig i kvafvet
Och nu så får jag ro om dan, och nu så får jag nattaro
för kärringen

Så satte jag mig i trädets topp och bröt ner stora grenar
Hå hå hå, nå nå nå, och bröt ner stora grenar
Men kärringen låg på hafvets bott' och vält upp stora stenar
Hå hå hå, nå nå nå, och vält upp stora stenar
Sen så fick jag ro om dan, sen så fick jag nattaro
för kärringen